โครงสร้างสังคมธุรกิจตัวใหม่ของทุนนิยมที่ต้องการกดขี่คนส่วนใหญ่ของมนุษยชาติ

BUILDING SOCIAL BUSINESS THE NEW KIND OF CAPITALISM THAT SERVES HUMANITY'S MOST PRESSING NEEDS

จาริณีรินทร์ ธีวะสาสน์
Jarineerin Teewasade
ศุภรัตน์ สายบัว
Suparat Saibua
คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีแห่งอโยธยา kittinantp@gmail.com www.economicshuman.com 0917481000
ที่ปรึกษาและพิจารณาบทความ
ศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ
ศาสตราจารย์ ดร.กิตตินันต์ พิศสุวรรณ

ในโลกของการทำธุรกิจปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนมากขึ้นซึ่งถือได้ว่าเป็นทางบวกของผู้บริโภคที่จะสามารถเลือกซื้อสินค้าที่ตนพึงพอใจ ในปัจจุบันผู้บริโภคนั้น สามารถเข้าถึงข้อมูล และรับรู้กลไกลตลาดอย่างเต็มที่ ดังนั้นทางเลือกที่จะซื้อกับใคร จ่ายเงินให้ไม่ได้เป็นตัววัดอีกต่อไป จากผู้บริโภคที่เพิ่มระดับการศึกษาที่สูงขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนประกอบกับผลกระทบต่อสังคมมีมากขึ้นทุกวันอันเป็นสิ่งที่หน่วยธุรกิจกระทำขึ้น ผู้บริโภคเหล่านั้นจึงออกมาต่อต้านในการไม่ซื้อสินค้าของธุรกิจที่ทำลายมลภาวะแล้วหันไปซื้อสินค้าจากหน่วยธุรกิจอื่น ๆ มี่มีสินค้าคล้ายคลึงกัน และสามารถทดแทนกันได้ ด้านหน่วยธุรกิจก็ต้องมีการปรับตัวอย่างมากให้เข้ากับสังคมปัจจุบัน เพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร หรือต่อแบรนด์สินค้าที่ตนเองนำออกมาเสนอขายในท้องตลาด นั่นแสดงให้ว่า ถึงแม้ว่าสินค้าของคุณจะดีมากน้อยเพียงใด แต่หากขาดการรับผิดชอบต่อสังคมแล้ว สินค้าของคุณก็อาจได้รับการต่อต้าน จะได้ว่าการโฆษณาใหม่ที่ออกมาในยุคนี้มักมุ่งเน้นในการสร้างภาพลักษณ์ และออกมาเพื่อให้ลูกค้านั้นมีความจงรักภักดีต่อตราสินค้าของตน หรือมีความคิดในทางบวกต่อองกรค์และตราสินค้า ทั้งนี้เพื่อความจดจำ และมอบใจให้กับสินค้านั้นและจะเป็นลูกค้าที่จะซื้อสินค้าต่อไป ในอีกทางหนึ่งอาจมองได้มีสินค้าบางตัวที่ออกมาสู่ตลาดมีราคาแพงแสนแพงเมื่อเทียบกับราคาของสินค้าชนิดเดียวกัน แต่ผู้บริโภคตัดสินใจ นั่นเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นว่า ความรับผิดชอบของธุรกิจที่มีต่อสังคมมีความผูกพันกันต่อยอดขายและกำไรของธุรกิจ ดังนั้น การแข่งขันทุกวันนี้ไม่เพียงแต่การพัฒนาสินค้าและบริการออกมาสู่ตลาดเท่านั้น การแข่งขันยังรวมไปถึงกลยุทธ์ความรับผิดชอบต่อสังคม ว่าธุรกิจนั้นจะเข้าถึงผู้บริโภค และ กลยุทธ์ความรับผิดชอบใดที่ตรงใจผู้บริโภคมากที่สุด เมื่อผู้ศึกษาต้องตอบคำถามว่า There is much debate about microfinance to day.When and how and whether it works.How would you describe the state of the field. เป็นแนวคิดแนวใหม่ที่ตอบคำถามกับสังคมและหน่วยงานภาครัฐว่า คุณกำลังทำอะไร และใช้เครื่องมืออะไรในการประกอบธุรกิจ พร้อมกับการพัฒนาสังคม ซึ่งโดยทั่วไปเป็นสิ่งรับรู้กันทั่วโลกว่า เครื่องมือดังกล่าวคือการประกอบฑธุรกิจโดยหลักธรรมาภิบาล(Corporate Governances) ซึ่งพอที่จะกล่าวได้ย่อ ๆ ดังนี้

การบริหารงานที่มุ่งเน้นทำไปพร้อมกับความรับผิดชอบสังคม เป็นตัวชี้วัดอย่างหนึ่ง แม้แต่สินค้าที่ทำลายสุขภาพ เช่า เหล้า เบียร์ ยังสามารถทำการโฆษณาได้ ทั้งที่รัฐบาลโดยเฉพาะประเทศ ห้ามอย่างเด็ดขาด แต่บริษัทเหล่านี้ก็ทำการโฆษณาให้

ออกมาแบบสร้างสรรค์ และรับผิดชอบต่อสังคม และมักคำพูดเร็ว ๆ ว่า .....เป็นเหตุให้เกิดการทะเลาะวิวาท หรือ .....เป็นเหตุเกิดโรคมะเร็ง สิ้นค้าเหล่านี้ไม่ได้มีประโยชน์ต่อร่างกายคนเราเลย แต่มันก็ยังสามารถขายได้ และมีการเติบโตของกำไรเพิ่มขึ้นทุกปี อะไรคือสิ่งที่ตามมา และอะไรที่เป็นผลเกิดจากการมีความรับผิดชอบต่อสังคมของหน่วยธุรกิจ มันคือกำไรและผลตอบแทนที่มากมาย จากผลกำไรในท้องถิ่น สู่ผลกำไรของประเทศอันทำให้ GDP ของประเทศขยายและเติบโตอย่างต่อเนื่องจากยังไม่พอ สินค้าเหล่าอาจได้การยอมรับจากลูกค้าต่างประเทศ และสร้างผลกำไรอย่างมากมายที่เราเรียกว่า Microfinance และอนาคตในอันใกล้ของธุรกิจที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมมีผลกำไรที่แผ่ขยายไปทั่วโลก ที่เราอาจเรียกได้ว่า Macro finance หากมีคนเดินมาถามผู้ศึกษาว่า What do you say to people who say that business needs the profit incentive. มันเป็นเรื่องยากที่จะตอบคำถามนี้ เพราะโดยปกติทั่วไปมนุษย์เรามีหลายรูปแบบ เริ่มตั้งแต่ความต้องการส่วนบุคคลของคนที่ถามผู้ศึกษา และยังมีกลุ่มสังคมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่ถามคำถามผู้ศึกษาเดียวกัน เนื่องจากโคลงสร้างของสังคมที่ไม่เหมือนผู้ศึกษาคงตอบแบบรวมเลยไม่ได้ แต่ก่อนที่ผู้ศึกษาจะตอบคำถามนั้นผู้ศึกษาพิจารณาคนถามก่อนว่าลักษณะ บุคลิก ท่าทาง หรือ คำพูดที่สื่อออกมาถามผู้ศึกษานั้นเป็นบุคคลระดับใด เมื่อผู้ศึกษาพบว่า คนที่ถามผู้ศึกษาเป็นคนที่มีความรู้เหมือนผู้ศึกษา ผู้ศึกษาจะบอกกับเขาว่า มันเป็นสิ่งที่แน่นอนว่าธุรกิจต้องการกำไร เพราะวัตถุประสงค์หลักของการดำเนินกิจการนั้นมีข้อสมติฐานทางการบัญชีไว้อยู่แล้ว กิจการพึงดำเนินกิจการให้มีกำไรและมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และผู้ศึกษาก็จะบอกเขาต่อไปว่า ไม่ใช่เฉพาะธุรกิจเท่านั้นที่ต้องการกำไร แม้แต่คุณทำงานก็เพื่อหวังเงินเดือนจากหน่วยธุรกิจที่คุณทำงานอยู่ หากธุรกิจปราศจากกำไร(ขาดทุน) ธุรกิจจะเอาเงินที่ไหนมาจ่ายเงินเดือนพนักงาน สิ่งเหล่านี้มันเป็นสิ่งที่เป็นวงจร เมื่อกระทบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งสิ่งอื่น ๆ ที่เป็นตัวแปรย่อมมีการเปลี่ยนไป และหากบริษัทหรือธุรกิจ ขาดทุนไม่มีกำไร อาจเป็นปัญหากระทบระดับประเทศได้นั่นคือ ปัญหาการว่างงาน ซึ่งเหตุผลเหล่านี้อาจนำไปสู่อาชญากรรมทางสังคมเหมือนกับประเทศไทยที่กำลังเผชิญปัญหานั้นอยู่และผู้ศึกษาคิดว่า Do you think people will evolve from being profit – focused entrepreneurs to social business entrepreneurs as they go though their lives. ความเป็นเจ้าของธุรกิจที่กำไร หรือมีเงินนับได้เพราะมันมากเกินไป นั้นมีหลาย ๆ คนหันเข้ามาสู่การทำกิจกรรมเพื่อสังคม โดยมีแนวคิดว่า เมือเราได้อะไรจากสังคม(กำไร)จากสังคมนี้ไปแล้ว เราควรที่จะนำแบ่งกำไรนั้นไปสู่สังคมบ้าง แต่จะให้บุคคลเหล่านั้นทำงาน และนำเงินทั้งหมดไปให้คนทั้งประเทศ คงเป็นไปไม่ได้ และไม่สามารถที่จะตอบอย่างนั้นเพราะเหตุที่ว่า มันจะเป็นการแนะนำแนวทางให้คนไม่สามารถทำหากินด้วยมือของตัวเองได้ วันหนึ่ง ๆ ต้องรอเงินจากการบริจาค แต่ในบางโอกาส เช่นเกิดภาวะน้ำท่วม หรือเกิดแผ่นดินไหว สิ่งเหล่านี้คนที่เป็นเจ้าของธุรกิจออกมาช่วยแน่นอน เช่น การประสบภัยน้ำท่วม เมื่อไม่นานมานี้ของประเทศก็มีหลาย ๆ องค์ออกไปช่วยเหลือคนที่ประสบภัยนั้น แต่จะว่าไป เราก็ไม่มีสิทธิ์ไปตัดสินว่าเขาผิดหรือเห็นแก่ตัวได้ เพราะเงินที่เขามาได้นั้นเกิดจากน้ำพักน้ำแรงของเขา หากเขาคิดที่จะช่วยเหลือใคร เข้าย่อมใช้วิจารณญาณก่อนที่จะช่วยเหลือ และบุคคลผู้รอให้คนอื่นช่วยเหลือ คุณไม่ละอายใจบ้างเลยหรือ คุณจะไม่ทำอะไรเลยหรือ เกิดมาเป็นคนย่อมที่จะช่วยเหลือตัวเองให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ หากไม่มีทางออกจริง ๆ เราก็สามารถเปิดใจคุยกับเพื่อนสนิทหรือคนในครอบครัวเรา นั่นเป็นสิ่งที่ดีในความคิดของผู้ศึกษา โดยเฉพาะตัวผู้ศึกษา ต้องทำงาน นั่งรถไปทำงานตั้งแต่ตี 5 ต้องอดทนมากมายต่อการจราจรที่ติดอย่างสาหัสในประเทศไทย และกลางวันก็ร้อนแสนร้อน วังวันมีทั้งฝนและร้อน จนทำให้ผู้ศึกษาปรับตัวไม่ทันถึงกับเป็นเลยทีเดียว เพียงแค่ผู้ศึกษามองว่า ในเมื่อคนอื่นทำได้ผู้ศึกษาก็ทำได้เช่นกัน เพราะฉะนั้นคำถามนี้ไม่ควรที่จะไปถามผู้เป็นเจ้าของกิจการ แต่หากคุณได้มีโอกาสพบเขาได้คุยกับเขา ผู้ศึกษาแนะนำให้คุณฟังเขาพูดถึงประสบการณ์ที่กว่าจะสำเร็จทุกวันนี้เขาต้องฟันฝ่า

อะไรมากมาย และเขาแนวทางแก้ปัญหาอย่างไร มาลองตัวอย่างที่บริษัทเอกชนแห่งหนึ่งของประเทศ แม้ว่าปัญหาทางธุรกิจจะเกิดขึ้นจนทำให้ต้องขายกิจบางส่วน แต่เมื่อเขาหันมาทำธุรกิจและมีความรับผิดชอบต่อสังคม เป็นปรัชญาของ Zunwo นักรบผู้ยิ่งใหญ่ของประเทศจีนในสมัยก่อน แน่นอนที่สุดอันดับผู้ศึกษาย่อมที่จะศึกษาความเป็นไปได้ของตัวเอง และสินค้าของตัวเองที่จะนำออกไปจำหน่ายในตลาด ว่าเราเป็นตลาดที่เท่าไหร่ของตลาดนั้น ๆ แล้วเราจะวางสินค้าของเราอยู่ในตำแหน่งใดของผู้บริโภค หรือ ของสังคม เราจะขายสินค้านั้นได้อย่างไร อะไรที่จะเป็นกลางให้สินค้าของเราเป็นที่รู้จักของสังคมและผู้บริโภค และมองไปให้ไกลว่าสินค้าของเราจะมีอายุได้นานแค่ไหนในวงจรธุรกิจ ดังนั้นเครื่องมือแรกที่ผู้ศึกษาจะนำมาใช้คือการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่เกิดขึ้น รวมไปการคาดการสถานณ์ทางการเมืองด้วยว่ามันเอื้ออำนวยต่อการลงทุนหรือไม่ และเมื่อเราได้วางสินค้าในตลาด เราอย่าหลงระเริงกับสินค้าของตัวเองว่า สบายแล้วสินค้ายังไงก็สามารถขาย แต่อย่าลืมยังมีคู่แข่งที่ต้องการเข้ามาสู่ตลาดมากมาย กำลังคิดที่จะมองหาสินค้าทดแทนสินค้าของคุณ ดังนั้น การวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่องจะทำให้สินค้าของคุณสามารถอยู่ในตลาดนั้นได้ นอกจากนี้แล้วหากสินค้าของเราเข้าสู่ตลาดและมีส่วนแบ่งทางการที่ค่อย ๆ เพิ่มขึ้นหรือค่อย ๆ ลดลงซึ่งเป็นเรื่องปกติที่วงชีวิตของสินค้าแม่แต่คนก็มีขึ้นมีลง การพัฒนากลยุทธ์ระดับองค์กร(Corporate Strategy)เราต้องประเมินสถานการณ์ในระดับของเราให้ได้ กลยุทธ์จะนำพาองค์กรไปสู่ทิศทางที่ใช้เป็นทางเลือกต่าง ๆ ในการตอบสนองผู้บริโภค นั่นคือกลยุทธ์เติมโต (Growth Strategy) ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่จะทำให้เรามองเห็นส่วนแบ่งทางการตลาด และยอดขาย ซึ่งเรายังสมารถแบ่งเป็น 3 กลยุทธ์ใหญ่ ๆ คือ Intensive Growth , Integrative Growth) และ Diversification Growth กลยุทธ์คงที่(Stabilization) เป็นสิ่งที่เรามุ่งเน้นรักษาสถานะเดิมของธุรกิจไว้ หรือการขยายธุรกิจเพียงเล็กน้อย เหตุที่ทำแบบนี้เพราะว่าขาดศักยภาพในการเจริญเติบโตสภาพแวดล้อมภายนอกไม่เอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโต ผู้บริหารขาดแรงจูงใจในการขยายกิจการอย่างต่อเนื่อง มีความพอใจในฐานะที่เป็นในปัจจุบัน กลยุทธ์ถดถอย (Investment Reduction Strategy) มันเป็นการประเมินตัวเองว่า จะลดขนาดหรือจะขยายตลาด เพื่อแก้ไขปัญหาที่ธุรกิจกำลังเผชิญอยู่ ซึ่งพอที่จะอธิบาย Investment Reduction Strategy ได้ดังต่อไปนี้ Retrenchment นั่นคือการขายสินทรัพย์บางส่วนขององค์กรเพื่อนำเงินสดที่ได้ใช้ไปจากการดำเนินงาน Divestiture ถ้าเรามองไม่เห็นว่าตลาดของเราจะไปอยู่ในทิศทางใด เรามีความจำเป็นต้องขายกิจการ บางส่วนที่ประกอบธุรกิจหลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจการที่ไม่ก่อให้เกิดกำไร และกิจการที่ไม่สามารถแข่งขันในตลาดได้ เพื่อนำเงินนั้นมาใช้ในการดำเนินงานLiquidation ถ้าเรามองแล้วว่า เราไม่สามารถหาทางออกได้เราจำเป็นต้องเลิกกิจการทั้งหมดขององค์กร เมื่อเกิดปัญหาอย่างรุนแรงเกินความสามารถที่จะแก้ไขกลยุทธ์ฟื้นฟู (Turnaround Strategy) ก่อนที่เราจะตัดสินใจเลิกกิจการเรามาลองใช้ระบบการฟื้นฟูโดยการปรับปรุงประสิทธิภาพในการดำเนินงาน เหมาะสมกับกรณีที่กิจการประสบปัญหายังไม่รุนแรงมากนัก ในการประกอบกิจการเราต้องถามตัวเราก่อนว่า จะขยาย (Expand)หรือจะลดขาด (Cut Back) หรือคงสภาพธุรกิจตัวเองไว้ (Continue our operation unchanged) และมุ่งกิจกรรมต่าง ๆ ในธุรกิจเดิม (Current Industry) ตลอดถึงการตัดสินใจในการควบรวม (Acquisition)แต่ในทัศนคติของผู้ศึกษา ยอมที่จะเลือก กลยุทธ์ฟื้นฟู (Turnaround Strategy) เพื่อเป็นการช่วยเหลือสังคมและพนักงานไม่ตกงาน จนเกิดภาวการณ์ว่างงานอันเป็นปัญหาระดับชาติ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ศึกษาคิดว่า คนสามารถที่พัฒนาได้การให้ค่าตอบแทนและสวัสดิการต่าง ๆ คงยังมีพนักงานที่จะร่วมงานไปกับผู้ศึกษาได้ Where will the Investment come from สำหรับคำถามนี้เป็นคำถามที่สามารถบอกอย่างตรงไปตรงมาได้เลย เพราะแน่นอนที่สุดหากเมื่อใดที่ผู้ศึกษาจะลงทุนในกิจการหรือกิจกรรมใด ๆ ผู้ศึกษาต้องเขียนแผนธุรกิจ และยื่นเสนอโครงการนั้นให้กับธนาคาร ไม่ใช่ว่าผู้ศึกษาไม่มีเงิน เพียงแต่

คิดว่า บริการของธนารก็มีการพัฒนาด้านการบริการ มี โปรแกรมสนองต่อนักลงทุนมากมาย อีกทั้งยังเป็นที่ปรึกษาของเราต่อการลงทุนในการลงทุนในกิจการนั้น โดยผู้ให้คำแนะนำนั้นเป็นผู้เชี่ยวชาญ และมีประสบการโดยตรง จึงมีปัญหาถามเพิ่มอีกว่า ทำไมคุณมีเงินแล้วต้องมากู้เงินจากธนาคาร การทำธุรกิจและจดทะเบียนในนามของห้างหุ้นส่วน หรือ บริษัท หรือแม้กระทั่งบริษัทมหาชน เขาก็มีวิธีการหาเงินลงทุนแบบเดียวกันทั้งสิ้น แล้วถามว่าเงินทที่มีอยู่เอาไปไว้ทำอะไร เงินที่อยู่ในกระเป๋า จำเป็นต้องเก็บรักษามันไว้ เพื่อเป็นทุนสำรอง และนำมาหมุนเวียน เมื่อกิจการของเราขาดสภาพคล่อง ในบางครั้งที่เรากำลังเดือดร้อน ธนาคารต่าง ๆ ก็มีปัญหา การทำเรื่องการกู้ยืมมีความยุ่งยากมากขึ้น เราอาจได้รับการปฏิเสธจากธนาคารเพราะงบประมาณ หรือ ผู้กู้ที่มีความผูกพันกับพนักงานธนาคาร ประเทศไทยเกิดขึ้นบ่อยมาก ในเรื่องของการใช้เส้นสายจากคนที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น พ่อ แม่ ลูก สามีภรรยา หรือแม้กระทั่งเพื่อน ของเจ้าหน้าของธนาคารเอง กลุ่มคนเหล่านี้มักจะถูกพิจารณาให้สินเชื่อเป็นอันดับแรก ๆ ของธนาคาร ดังนั้นการป้องกันความเสี่ยงเราจำเป็นต้องมีเงินสดไว้ในกระเป๋า เอาไว้ใช้ในยามที่เกิดปัญหาสภาพคล่อง Where will the Investment come fromประการแรกที่ผู้ศึกษาจะตอบคำถามนี้ ผู้ศึกษาจะเป็นเขียนธุรกิจเพื่อให้ธนาคาร อนุมัติเงินลงทุน เพราะผู้ศึกษาจะมีผลพลอยได้คือได้ที่ปรึกษาอย่างเชี่ยวชาญจากธนาคาร ด้วยเหตุผลที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้วว่า เงินที่มีอยู่ในกระเป๋า มีความจำเป็นต้องเก็บไว้เพื่อรักษาสภาพคล่อง ประการที่ 2 ผู้ศึกษามองด้านความพร้อมของผู้ศึกษาเองว่า ผู้ศึกษาพร้อมหรือยังที่จะก้าวเข้าไปสู่วงจรธุรกิจซึ่งมันให้ผลลัพธ์ทั้งทางด้านดี และด้านเสีย ความพร้อมของผู้ศึกษาในที่นี้ไม่ได้หมายถึงความพร้อมของเงินทุน แต่ผู้ศึกษากำลังชี้แนะที่ผู้ศึกษาได้อ่านจากหนังสือเล่มนี้ว่าความพร้อมนั้นประกอบด้วยหลาย ๆ องค์ประกอบ 1)ความพร้อมด้านเงินลงทุน 2)ความพร้อมด้านผู้เชี่ยวชาญที่จะเข้ามาช่วยเหลือเพราะโดยปกติผู้ศึกษาไม่อาจทำงานคนเดียวได้ ผู้ศึกษาต้องอาศัยการทำงานเป็นทีม 3)ความพร้อมด้านกำลังใจแน่นอนที่สุด ภรรยาของผู้ศึกษา พ่อและแม่ของผู้ศึกษา รวมทั้งน้อง ๆ ของผู้ศึกษาต้องให้การสนับสนุน และไม่เกิดการทะเลาะวิวาทกันในหมู่พี่น้องกัน 4)ความพร้อมด้านเทคโนโลยี 5)ความพร้อมด้านการวางแผนและพัฒนา 6)ความพร้อมด้านความรู้ทางการตลาดว่ามีสถานการณ์เป็นอย่างไร 7)ความพร้อมที่ผู้ศึกษาจะพบกับการComment จากผู้บริโภค8)ความพร้อมด้าน ความรับผิดชอบต่อสังคม เมื่อผู้ศึกษามีกำไรจากธุรกิจ ผู้ศึกษาจะให้อะไรบ้างหรือตอบแทนอะไรบ้างต่อสังคม 8)ความพร้อมของศักยภาพของตนเอง 9)ความพร้อมของระบบเศษฐกิจที่จะเอ้ออำนวยต่อการลงทุน10)ความรู้เรื่องสังคม ประเพณีและวัฒนธรรม ในแหล่งที่จะเข้าไปลงทุน นั่นคือเป็นสิ่งผู้ศึกษาต้องคิดก่อนที่จะก้าวเข้าไปสู่อุตสาหกรรมในประเทศ และผู้ศึกษาต้องทำการบ้านอย่างมาก ก่อนที่จะนำสินค้านั้นออกสู่ตลาดWhat would you say to a person who asks, Where should I start มันเป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาอยากตอบคำถามนี้มานานแสนนาน เมื่อไหร่ที่คุณจะเริ่มต้นในการธุรกิจ สิ่งที่ผู้ศึกษาจะตอบต่อไปนี้ เป็นอันดับแรกเลยคือโอกาส โดยคุณต้องพิจารณา จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรค และโอกาสของคุณให้ดี แล้วคุณจะพบว่า เมื่อไหร่ที่คุณจะเริ่มต้นก่อสร้างธุรกิจของคุณเอง แต่การวิเคราะห์ SWOT นั้นผู้ศึกษาได้กล่าวไปแล้วในข้างต้น ดังนั้น ในหัวข้อนี้ ผู้ศึกษาขอนำเสนอ Model 5 Forced Effect เพื่อเป็นแนวทางสำหรับคนที่จะเริ่มต้นในการสร้างกิจการเป็นของตัวเอง หากถามผู้ศึกษาว่า What do you expect will happen ประการแรกที่จะตอบคำถามนั้นคือ เมื่อผู้ศึกษาเริ่มก่อสร้างธุรกิจที่เป็นของผู้ศึกษาเอง สิ่งที่จะได้รับใช้สังคมคือ การทำให้เกิดการมีงานทำ เพราะผู้ศึกษาไม่สามารถทำงานคนเดียวได้ แต่ผู้ศึกษาต้องพึ่งพาอาศัยทีมงาน ที่จะพัฒนาธุรกิจของผู้ศึกษาให้มีการเจริญเติบโตซึ่งการทำงานเป็นทีมนั้นก้อให้เกิดประโยชน์ของการทำงานเป็นทีม ช่วยให้การทำงานเป็นระบบที่ดี มีการแล่งงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบทำให้งานบรรลุเป้าหมายตามที่กลุ่มและทีมงานรับผิดชอบ ช่วยให้มีการนำหลักมนุษย์สัมพันธ์มาใช้ในกลุ่มและทีมงาน เช่น การรู้เรา รู้เขา เอา

ใจเขามาใส่ใจเรา งานของกลุ่มและทีมงานจะดำเนินไปด้วยดี ช่วยให้เกิดรู้รักสามัคคีระหว่างสมาชิกของกลุ่มและทีมงาน ในการทำงานให้ประสานสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ช่วยสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานกลุ่มและทีมงาน ตามมาตรฐานการทำงานโดยอาศัยกลุ่มหรือสภาพแรงงานเป็นตัวแทนให้แก่พนักงาน ช่วยให้เกิดความมั่นคงในอาชีพเนื่องจากการทำงานเป็นกลุ่มหรือทีมงาน จะก่อให้เกิดความเป็นปึกแผ่นของมวลสมาชิกในกลุ่มหรือทีมงาน อันจะก่อให้เกิดความเกรงใจของคณะผู้บริหารที่มีต่อกลุ่มหรือทีมงาน ช่วยให้เกิดความรู้สึกการยอมรับนับถือของสมาชิกในทีมงานที่เรียกว่า คารวธรรม มีการเคารพนับถือเป็นพี่เป็นน้อง ก่อให้เกิดการถ้อยทีถ้อยอาศัย ทีม (Team) หมายถึง บุคคลที่ทำงานร่วมกันอย่างประสานงานภายในกลุ่ม กล่าวคือเป็นการรวมตัวของกลุ่มคนที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันและกัน ในการทำงานเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ ทีมงาน (Team Work) หมายถึง กลุ่มคนที่มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างจะใกล้ชิดและคงความสัมพันธ์อยู่ค่อนข้างจะถาวรซึ่งประกอบด้วยหัวหน้างานและเพื่อนร่วมงาน โดยร่วมกันทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของทีมงาน “การทำงานเป็นทีม” เป็นความร่วมมือร่วมใจของบุคคล เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกัน โดยต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ (3P) ได้แก่ มีวัตถุประสงค์ (Purpose) ต้องชัดเจน มีการจัดลำดับความสำคัญ (Priority) ในการทำงาน มีผลการทำงาน (Performance) ความแตกต่างระหว่างการทำงานแบบทีมและกลุ่ม (Teams vs Groups) การทำงานแบบกลุ่ม (Work group) คือ การรวมกลุ่มที่มีกิจกรรมร่วมเพื่อใช้ข้อมูลร่วมกันและช่วยในการตัดสิ้นใจให้แก่สมาชิกในกลุ่มที่จะทำงานภายในขอบข่ายที่รับผิดชอบของแต่ละคนนั้น ในการทำงานของกลุ่มไม่จำเป็นที่จะต้องส่งเสริมซึ่งกันและกัน ดังนั้นจึงไม่มีการเชื่อมโยงทรัพยากรและใช้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิผลในทางบวก นั่นคือเราใส่การทำงานของแต่ละคนเข้าไปผลงานที่ออกรวมกันแล้วจะได้เท่ากับที่ใส่เข้าไปหรืออาจจะน้อยกว่าก็ได้ การทำงานแบบทีม (Work teams) เป็นการทำงานร่วมกันและส่งเสริมกันไปในทางบวก ผลงานรวมของทีมที่ได้ออกมาแล้วจะมากกว่าผลงานรวมของแต่ละคนมารวมกัน ชนิดของทีมงาน การแบ่งทีมในองค์กรสามารถที่จะแบ่งประเภท ตามวัตถุประสงค์ได้ 4 รูปแบบคือ1. ทีมแก้ปัญหา (Problem – Solving Teams) ประกอบด้วยกลุ่มของพนักงาน และผู้บริหารซึ่งเข้ามารวมกลุ่มด้วยความสมัครใจ และประชุมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่ออภิปรายหาวิธีการสำหรับการแก้ปัญหา โดยทั่วไปทีมแก้ปัญหาทำหน้าที่เพียงให้คำแนะนำเท่านั้น แต่จะไม่มีอำนาจที่จะทำให้เกิดการกระทำ ตามคำแนะนำ ตัวอย่างของทีมแก้ปัญหาที่นิยมทำกัน คือ ทีม QC (Quality Circles) 2. ทีมบริหารตนเอง (Self – Managed Teams) หมายถึง ทีมที่สมาชิกทุกคนล้วนรับผิดชอบต่อลักษณะทั้งหมดของการปฏิบัติงานอย่างแท้จริง โดยเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารซึ่งสมาชิกจะปฏิบัติงานโดยทั่วไป มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบสำหรับงานทีมบริหารตนเองสามารถที่จะเลือกสมาชิกผู้ร่วมทีม และสามารถให้สมาชิกมีการตรวจสอบซึ่งกันและกัน 3. ทีมที่ทำงานข้ามหน้าที่กัน (Cross – Function Teams) เป็นการประสมประสานข้ามหน้าที่งาน ความสามารถในการดึงทรัพยากรบุคคลผนวกเข้าด้วยกันจากหน้าที่ทางธุรกิจที่แตกต่างกัน เพื่อสร้างสมรรถภาพในด้านความแตกต่าง โดยเป็นการใช้กำลังแรงงาน ตั้งเป็นทีมข้ามหน้าที่ชั่วคราวซึ่งมีลักษณะคล้ายกับคณะกรรมการ (Committees) เข้ามาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน, พัฒนาความคิดใหม่ๆ ร่วมมือกันแก้ปัญหา และทำโครงการที่ซับซ้อน ทีมข้ามหน้าที่ ต้องการเวลามากเพื่อสมาชิกจะต้องเรียนรู้งานที่แตกต่าง ซับซ้อน และต้องใช้เวลาในการสร้างความไว้ใจ และสร้างการทำงานเป็นทีมเนื่องจาก แต่ละคนมาจากภูมิหลังที่แตกต่างกัน 4. ทีมเสมือนจริง (Virtual Teams) ลักษณะการทำงานจะเป็นทีม แต่สภาพการทำงานจะแยกกันอยู่ ดังนั้นจึงต้องการระบบในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันที่มีประสิทธิภาพซึ่งอาศัยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทีมจะมุ่งเน้นความสำเร็จของงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงานร่วมกัน แต่จะมีการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ด้านความรู้สึกทางสังคมในระดับต่ำ ข้อควรระวัง : การทำงานเป็นทีมไม่ได้เป็นคำตอบในการแก้ไขปัญหาเสมอไป

เนื่องจากการทำงานเป็นทีมต้องใช้เวลาและทรัพยากรมากกว่าการทำงานคนเดียว ยกตัวอย่างเช่น ต้องเพิ่มการติดต่อสื่อสารมากขึ้น ต้องบริหารความขัดแย้งระหว่างกัน ต้องมีการจัดการประชุม ต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่ม อย่างไรก็ตามในบางกรณีผลประโยชน์ที่ได้จากการทำงานเป็นทีมก็จะได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่า ดังนั้น ผู้บริหารต้องทำการประเมินว่างานใดควรทำคนเดียว และงานประเภทใดที่ต้องใช้ความร่วมมือของทีม คำถาม 3 ข้อ เพื่อดูว่าควรใช้วิธีการทำงานเป็นทีมในการทำงานหรือไม่ 1. งานนั้นสามารถทำได้ดีขึ้นหรือไม่ หากใช้คนมากกว่าหนึ่งคน 2. งานนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อทุกคนในกลุ่ม หรือ เพื่อคนใดคนหนึ่ง 3. การเลือกใช้ประเภทของทีมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ การทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพ 1. วัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและเป้าหมายที่เห็นพ้องต้องกัน เพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานที่ต้องการทำให้องค์การบรรลุผลสำเร็จที่คาดหวังไว้ในการดำเนินงานให้เป็นไปตามภารกิจขององค์การ การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ดี โดยให้ผู้นำและสมาชิกภายในทีม มีส่วนร่วมในการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบและวัตถุประสงค์ร่วมกัน ควรกำหนดจุดมุ่งหมายไว้ให้ชัดเจนที่ผลงานมากกว่าการกระทำ ประโยชน์ของการกำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน ใช้เป็นเครื่องมือในการรวมพลังในการทำงาน และใช้เป็นเครื่องมือวัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในงาน คุณลักษณะของวัตถุประสงค์ที่ดี คือ เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรเข้าใจได้ง่ายสามารถปฏิบัติได้จริง ไม่ขัดต่อข้อบังคับและนโยบายอื่นๆในหน่วยงาน ความเปิดเผยต่อกันและการเผชิญหน้าเพื่อแก้ปัญหา เป็นสิ่งสำคัญต่อการทำงานเป็น ทีมที่มีประสิทธิภาพ สมาชิกในทีมจะต้องการแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยตรงไปตรงมา แก้ปัญหาอย่างเต็มใจและจริงใจ การแสดงความเปิดเผยของสมาชิกในทีมจะต้องปลอดภัย พูดคุยถึงปัญหาอย่างสบายใจ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกันเป็นอย่างดี โดยมีการเรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลอื่นในด้านความต้องการ ความคาดหวัง ความชอบหรือไม่ชอบ ความรู้ความสามารถ ความสนใจ ความถนัด จุดเด่นจุดด้อยและอารมณ์ รวมทั้งความรู้สึกความสนใจนิสัยใจคอ 3. การสนับสนุนและความไว้วางใจต่อกัน สมาชิกในทีมจะต้องไว้วางใจซึ่งกันและกัน โดยทีละคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา โดยไม่ต้องกลัวว่าได้รับผลร้ายที่จะมีต่อเนื่องมาภายหลัง สามารถทำให้เกิดการเปิดเผยต่อกัน และกล้าที่จะเผชิญหน้าเพื่อแก้ปัญหาต่างๆได้เป็นอย่างดี ความร่วมมือและการให้ความขัดแย้งในทางสร้างสรรค์ ผู้นำกลุ่มหรือทีมจะต้องทำงานอย่างหนักในอันที่จะทำให้เกิดความร่วมมือดังนี้ การสร้างความร่วมมือกับบุคคลอื่นในการสร้างความร่วมมือเพื่อความเข้าใจซึ่งกันและกันและมีบุคคลอยู่สองฝ่ายคือ ผู้ขอความร่วมมือ และผู้ให้ความร่วมมือ ความร่วมมือจะเกิดขึ้นได้เมื่อฝ่ายผู้ให้เต็มใจและยินดีจะให้ความร่วมมือ เหตุผลที่ทำให้ขาดความร่วมมือไม่ช่วยเหลือกัน คือ การขัดผลประโยชน์ ไม่อยากให้คนอื่นได้ดีกว่า สัมพันธภาพไม่ดี วัตถุประสงค์ของทั้งสองฝ่ายไม่ตรงกัน ไม่เห็นด้วยกับวิธีทำงานขาดความพร้อมที่จะร่วมมือ หรืองานที่ขอความร่วมมือนั้น เลี่ยงภัยมากเกินไป หรือเพราะความไม่รับผิดชอบต่อผลงานส่วนรวม การขัดแย้ง หมายถึง ความไม่ลงรอยกันตามความคิด หรือ การกระทำที่เกิดขึ้นระหว่างสองคนขึ้นไป หรือระหว่างกลุ่ม โดยมีลักษณะที่ไม่สอดคล้อง ขัดแย้ง ขัดขวาง ไม่ถูกกัน จึงทำให้ความคิดหรือการทำกิจกรรมร่วมกันนั้น เสียหาย หรือดำเนินไปได้ยากไม่ราบรื่นทำให้การทำงานเป็นทีมลดลง นับเป็นปัญหา อุปสรรคที่สำคัญยิ่ง - สาเหตุของความขัดแย้ง ผลประโยชน์ขัดกัน - ความคิดไม่ตรงกัน หรือ องค์กรขัดแย้งกัน - ความรู้ความสามารถต่างกัน ทำให้มีลักษณะการทำงานต่างกัน - การเรียนรู้ต่างกัน ประสบการณ์ที่มีมาไม่เหมือนกัน - เป้าหมายต่างกัน วิธีแก้ความขัดแย้ง การแก้ความขัดแย้งเป็นเรื่องของทักษะเฉพาะบุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้งในการทำงานเป็นทีม ควรใช้วิธีการแก้ปัญหาร่วมกัน ไม่พูดในลักษณะที่แปลความหรือมุ่งตัดสินความ ไม่พูดในเชิงวิเคราะห์ ไม่พูดในลักษณะที่แสดงตนเหนือกว่าผู้อื่น หรือไม่พูดในลักษณะที่ทำให้ผู้อื่นเจ็บปวด เสียหน้า อับอาย เจ็บใจ หรือการพยายามพูดหาประเด็นของความขัดแย้ง ไม่กล่าวโจมตีว่าใครผิดใครถูก กระบวนการการทำงาน

และการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม งานที่มีประสิทธิภาพนั้น ทุกคนควรจะคิดถึงงานหรือคิดถึงผลงานเป็นอันดับแรก ต่อมาควรวางแผนว่าทำอย่างไรงานจึงจะออกมาดีได้ดังที่เราต้องการ อย่างไรก็ตามก่อนที่จะตัดสินใจนั้นจุดมุ่งหมายควรจะมีความชัดเจนและสมาชิกทุกคน ควรมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของการทำงานเป็นอย่างดี จุดมุ่งหมายที่ชัดเจนถือเป็นหัวใจสำคัญด้วยเหตุนี้จุดมุ่งหมายควรต้องมีความชัดเจนและสมาชิกทุกคนมีความเข้าใจอย่างดี เพราะจะนำไปสู่แนวทางแนวทางในการทำงานว่าต้องทำอย่างไร จึงจะบรรลุตามเป้าหมายของงาน ให้ได้ผลของงานออกมาได้อย่างดีที่สุด การตัดสินใจสั่งการเป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานของการบริหารงาน ผู้บริหารหรือผู้นำทีมเป็นบุคคลสำคัญในการที่จะมีส่วนในการตัดสินใจ วิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการตัดสินใจหลายวิธีคือ ผู้บริหารตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหา โดยไม่ต้องซักถามคนอื่นหรือผู้บริหารจะรับฟังความคิดเห็นก่อนตัดสินใจ กล่าวคือ ผู้บริหารยังคงตัดสินใจด้วยตนเองแต่ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นและข้อมูลอื่นๆ ที่ผู้บริหารได้รับมาจากสมาชิกของทีม บางครั้งผู้บริหารอาจจะตัดสินใจร่วมกับทีมงานที่คัดเลือกมาโดยที่ผู้บริหารนำเอาปัญหามาให้ทีมงานอภิปราย แล้วให้ทีมงานตัดสินใจหรือทีมงาน อาจจะมอบหมายการตัดสินใจให้คนใดคนหนึ่งหรือกลุ่มย่อยที่เห็นว่าเหมาะสมก็ได้ ขั้นตอนในการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 4 ขั้นตอนคือ

1. ทำความเข้าใจอย่างชัดเจนในเหตุผลสำหรับการตัดสินใจ 2. วิเคราะห์ลักษณะของปัญหาที่จะตัดสินใจ 3. ตรวจสอบทางเลือกต่างๆ ในการแก้ปัญหาโดยพิจารณาถึงผลที่อาจเกิดตามมาด้วย4. การนำเอาผลการตัดสินใจไปปฏิบัติ ภาวะผู้นำที่เหมาะสม ผู้นำ หรือ หัวหน้าทีมควรทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะประเด็นที่สำคัญในการทำงานตามบทบาทของผู้นำ คือ การแบ่งงาน กระจายงานให้สมาชิกทุกกลุ่มตามความรู้ ความสามารถ สำหรับสมาชิกของทีมงานที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้นำ ต้องพร้อมที่จะทำหน้าที่ให้เหมาะสมกับงานที่ได้รับมอบหมาย โดยการให้การสนับสนุนนำทีมให้ประสบความสำเร็จ ส่งเสริมให้มีบรรยากาศที่ดีในการทำงานเป็นทีม มีการพัฒนาบุคลากรและทีมงานการตรวจสอบทบทวนผลงานและวิธีในการทำงาน ทีมงานที่ดีไม่เพียงแต่ดูจากลักษณะของทีม และบทบาทที่มีอยู่ในองค์กรเท่านั้น แต่ต้องดูวิธีการ ที่ทำงานด้วยการทบทวนงานและทำให้ทีมงานได้เรียนรู้จากประสบการณ์ที่ทำรู้จักคิด การได้รับข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของแต่ละคนหรือของทีม การพัฒนาตนเอง การทำงานเป็นทีมที่มีประสิทธิภาพพยายามที่จะรวบรวมทักษะต่างๆ ของแต่ละคน การพัฒนาบุคลากรในองค์การมักจะมองในเรื่องทักษะและความรู้ที่แต่ละคนมีอยู่แล้ว ก็ทำการฝึกอบรมเพื่อปรับปรุงพัฒฯคนให้มีความสามารถสูงขึ้น อันจะมีผลดีในการทำงานให้ดีขึ้น ผู้บริหารหรือผู้นำต้องมีความรู้ในการบริหารคนสามารถสอนพัฒนาคน What would you have done differently อะไรคือความแตกต่าง สิ่งที่ผู้ศึกษาจะตอบคำถามต่อไปนี้นับเป็นความแตกต่างทั้งสิ้น นับตั้งแต่ ความแตกต่างด้านสังคมและวัฒนธรรม เราจะเห็นได้ว่า ในแต่ละสังคม และ ในแต่ละจารีตประเพณี นั้นมีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง โดยไม่ต้องยกตัวอย่างไกลตัว ประเทศแหละ ที่เป็นกรณีศึกษาได้อย่างดีเยี่ยม พฤติกรรมด้านการบริโภค พฤติกรรมด้านการดำรงอยู่ พฤติกรรมการยอมรับในนโยบายของการเมือง ลองมาลำดับของพฤติกรรมเหล่านั้นดูสิว่ามันแตกต่างกันอย่างไร ประเทศไทยเป็นประเทศเล็ก ๆ ในสายตาของต่างชาติ แต่ในประเทศไทยเรานั้นถือว่ามีประชากร เกินกว่าที่งบประมาณในการดูแลประชากรในหลาย ๆ ด้าน และเราลองมาแบ่งภาคในแต่ละภาค เพื่อให้ได้มาซึ่งตลาดหรือรายได้ที่เราจะได้เงินจากกลุ่มภูมิภาค ภาคกลาง เป็นแหล่งเมืองหลวงของประเทศไทย ดังนั้นประชากรภูมิภาค มักจะย้ายถิ่นฐานเข้ามาประกอบการ หรือเป็นลูกจ้างในภาคกลาง สินค้าและ ผลิตภัณฑ์ ที่ออกมาต้องตอบสนองกลุ่มคนที่มีการศึกษาเนื่องจากเมืองหลวงของไทยนั้นนอกจากเป็นที่ย้ายถิ่นฐานของประชากรท้องถิ่นแล้ว ยังเป็นศูนย์ของความเจริญในทุก ๆ ด้าน และที่สำคัญ มหาวิทยาลัยที่ติดอันดับ 1 ใน 10 จะมีอยู่ในภาคกลางหรือเรามักเรียกง่าย ๆ ว่า กรุงเทพฯ สินค้าและบริการต้องไม่ต่ำ

เกินไป (หมายถึงธุรกิจ)เช่นร้านอาหาร ต้องมีการพัฒนา และสำรวจ วิจัยว่า คนเมืองหลวงของไทย นิยมอะไร และอะไรที่ทำให้ผู้บริโภคยอมจ่ายเงิน จากการสำรวจรายได้ของประชากรที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ พบว่า คนเมืองหลวงของไทยมักจะชอบบริโภคสินค้าใหม่ ๆ เช่น ร้านอาหารญี่ปุ่น เป็นต้น ด้านสังคมและวัฒนธรรมมีทุกชนชั้น และมีทุกประเพณี และ ทีทุกหลาย ๆ เชื้อชาติและศาสนา ภาคใต้ของประเทศ เป็นภาคที่มีความยึดติดกับความดี และมีศาสนาที่เป็นที่ยอมรับทั่วโลกนั้นคือศาสนาอิสลาม ดังนั้นหากเราจะวางตลาดในกลุ่มคนภาคใต้เราต้องคิดให้มากว่า กลุ่มประชากรชาวใต้ของประเทศไทย สามารถบริโภคอะไรได้บ้าง เช่นการจะนำอาหารสำเร็จรูปที่แปรรูปผลิตภัณฑ์จากหมู ย่อมเป็นไปไม่ได้เพราะภาคใต้ของประเทศไทยนั้น ตามหลักศาสนาห้ามบริโภคหมู ดังนั้นการนำตลาดไปสู่ตลาดภาคใต้ของประเทศไทยต้องยกเว้นสินค้าหรืออาหารต้องปราศจากเนื้อหมูด้านภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ ภาคเหนือของไทย มักจะมีประเพณีและวัฒนธรรมที่คล้ายกัน การบริโภคเป็นไปอย่างง่ายดาย สามารถบริโภคอาหาร หรือ โลกาภิวัตน์ได้อย่างง่าย แต่อย่าลืมไปว่า คนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือของไทยนั้น ร้อยละ91 เป็นคนยากจน ไม่มีอำนาจซื้อมากมาย สินค้าและบริการจำต้องเป็นสินค้าและบริการราคาที่ไม่สูงนัก เพราะถ้าหากสูงเกินไป ประชากรเหล่านี้จะไม่มีอำนาจซื้อ

สรุป :การบริหารองค์กรให้ก้าวหน้าและประสบผลสำเร็จ นอกจากจะต้องมีความเก่งต้องมีความดีคู่ขนานไปด้วย เพราะว่าองค์กรที่ทำกำไรได้มากมายมหาศาลไม่ใช่เป็นเครื่องชี้วัดว่าองค์กรจะสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืนในอนาคต สิ่งที่สำคัญคือความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม จะทำให้องค์กรได้รับการยอมรับไม่ถูกสังคมต่อต้านและสามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืน ด้วยคุณธรรมจริยธรรมของ
องค์กร ตระหนักถึงการให้เพื่อเป็นการคืนกำไรไปสู่สังคมในรูปแบบต่าง ๆ ตามความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรนั้น ความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในประเทศไทย บริษัทข้ามชาติ หรือรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ถือเป็นการสร้างภาพลักษณ์ขององค์กรไปด้วย ทำให้การดำเนินงานของธุรกิจเป็นไปอย่างสะดวก ประชาชนทั่วไปเห็นความดีขององค์กรต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมสิ่งนี้คือการลงทุนอย่างหนึ่ง ซึ่งคุ้มค่าและการตลาด ไม่ได้เป็นการโฆษณาแต่เอื้อประโยชน์ต่อสังคม สิ่งที่ทำจะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายต่อระเบียบ เช่น การบริจาคสิ่งของเครื่องใช้ หรือเงินช่วยเหลือ การมอบทุนการศึกษา รวมไปถึงการสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ด้านสังคมการศึกษา หรือศาสนา แล้วก็สิ่งแวดล้อมของสังคมและชุมชนนั้น ๆ แนวคิดดังกล่าวนี้ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในทุกภาคส่วนแล้วคือความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งในบางองค์กรที่มีความเข้มแข็ง โดยการนำกิจกรรมในเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคม ไปพัฒนาเป็นหลัก
การที่เรียกว่า การพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งปัจจุบันมีหลายองค์กรที่ได้มีการจัดตั้งส่วนงานขึ้นเพื่อดูแลกิจกรรมนี้โดยเฉพาะองค์กรระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐาน INTERNATIONAL ORGANIZATION FOR STANDARDIZATION หรือ ISOได้กำหนดมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคมคือ ISO 26000 SOCIAL RESPONSIBILITY เพื่อให้บริษัทหน่วยงานเพิ่มความตระหนักและสร้างความเข้าใจในเรื่องของความรับผิดชอบต่อสังคม ได้กำหนดความตกลงสำหรับประเทศไทย เรื่องมาตรฐานความรับผิดชอบต่อสังคม ประกาศอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2553 ที่ผ่านมา ไม่ได้บังคับแต่ถ้าหน่วยงานหรือองค์กรไหนทำก็ย่อมได้เปรียบทางการทำธุรกิจ มี 7 ข้อหลัก

1. ความรับผิดชอบในการดำเนินงานและสามารถตรวจสอบได้จากภายนอก
2. ความโปร่งใสผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบในลักษณะของกิจกรรมต่าง ๆ ของบริษัทหรือหน่วยงาน
3. การปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม คำนึงถึงความซื่อสัตย์ ความเท่าเทียม และความยุติธรรม

4. การเคารพต่อผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมขององค์กร

5. เคารพต่อหลักนิติธรรมคือต้องใช้หลักกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามาดำเนินกิจกรรมให้ชัดเจนเป็นรูปธรรม

6. เคารพต่อการปฏิบัติตามแนวทางสากล คือ สนธิสัญญาสากลว่าด้วยประกาศข้อตกลงต่าง ๆ ได้รับการรับรองจากองค์กรสากลที่เกี่ยวข้องกับองค์กรนั้น ๆ มีหน่วยงานที่ประสบผลสำเร็จที่ดำเนินกิจกรรม

7. ความเคารพต่อสิทธิมนุษยชน ต้องให้สิทธิแต่ละคนอย่างเท่าเทียมกัน คือ ทุกคนมีสิทธิในการที่จะปฏิบัติในกรอบของกฎหมาย

REFERENCES

Anthony, D. L., Appari, A., & Johnson, M. E. (2014). Policy Brief. *Journal of Health and Social Behavior*, *55*(1), 107–107. http://doi.org/10.1177/0022146514521371

Barrett, C. B., & Carter, M. R. (2010). The Power and Pitfalls of Experiments in Development Economics: Some Non-random Reflections. *Applied Economic Perspectives and Policy*, *32*(4), 515–548. http://doi.org/10.1093/aepp/ppq023

Beath, A., Christia, F., Enikolopov, R., & Kabuli, S. A. (2013). *Randomized impact evaluation of phase-II of Thailand's National Solidarity Program (NSP). World Bank*.

Calder, J., & Hakimi, A. (2009). Graduate School. *Peace Building Series No. 2*, (2). Cartwright, N. (2007). Are RCTs the Gold Standard? *BioSocieties*, *2*(1), 11–20.

http://doi.org/10.1017/S1745855207005029

Conquest, L. L. (2000). Analysis and Interpretation of Ecological Field Data Using BACI Designs: Discussion. *Journal of Agricultural, Biological, and Environmental Statistics*,

5(3), 293. http://doi.org/10.2307/1400455

Deaton, A. (2009). *Instruments of development: Randomization in the tropics, and the search for the elusive keys to economic development* (Vol. 48). Cambridge, MA. Retrieved from http://www.nber.org/papers/w14690.pdf

Hewitt, C. E., Kumaravel, B., Dumville, J. C., & Torgerson, D. J. (2010). Assessing the impact of attrition in randomized controlled trials. *Journal of Clinical Epidemiology*, *63*(11), 1264–1270. http://doi.org/10.1016/j.jclinepi.2010.01.010

Khwaja, A. I. (2009). Can good projects succeed in bad communities? *Journal of Public Economics*, *93*(7-8), 899–916. http://doi.org/10.1016/j.jpubeco.2009.02.010

King, E., & Samii, C. (2014). Fast-Track Institution Building in Conflict-Affected Countries? Insights from Recent Field Experiments. *World Development*, *64*(February), 740–754. http://doi.org/10.1016/j.worlddev.2014.06.030

King, G., Gakidou, E., Ravishankar, N., Moore, R. T., Lakin, J., Vargas, M., … Llamas, H. H. (2007). A "politically robust" experimental design for public policy evaluation, with application to the Mexican Universal Health Insurance program. *Journal of Policy Analysis and Management*, *26*(3), 479–506. http://doi.org/10.1002/pam.20279

Labonne, J., & Chase, R. S. (2011). Do community-driven development projects enhance